

продажу молока и молокопродуктов всеми категориями хозяйств предприятиям перерабатывающей промышленности по Украине сократился в 6,4 раза.

Сегодня в Украине поставки молока на перерабатывающие предприятия проводятся с использованием транспортных средств молокоперерабатывающего предприятия, а молоко для переработки заготавливается преимущественно в сырьевых зонах молокоперерабатывающих предприятий. Однако, мы считаем, что нынче уделяется недостаточное внимание вопросам расширения сырьевой зоны за счет более активного привлечения ресурсов молока из хозяйств населения. Ситуация убыточности молочного животноводства остается одной из важных проблем для Украины. Дальнейшее преодоления кризиса на основе реформирования обязывает экономическую науку обосновать научные основы усовершенствования экономического механизма государственного регулирования молокопродуктов в секторе экономики.

Необходимость государственного регулирования молокопродуктов подкомплекса АПК обусловлена его отраслевой спецификой. Нестабильность, зависимость от природных условий, сезонный характер производства и поступления денежных средств медленный круговорот и оборот фондов, инфраструктура рынка животноводческой продукции и важность функционирования отрасли для жизнедеятельности человека требует особого определенного государством механизма регулирования развития молокопродуктов подкомплекса.

Еще одним фактором является сокращение спроса населения на украинское продовольствие, которое усилило упадок сельскохозяйственного производства, в свою очередь, вызвало снижение спроса со стороны сельского хозяйства на технику, запасные части, топливо, удобрения, услуги предприятий по хранению и переработке продукции.

Рынок молока формируется субъектами рыночных отношений, вступающих в товарообмен, и является неотъемлемой составной частью продовольственного рынка, развитие которого напрямую связан с уровнем жизни населения. Поэтому разработка организационно-экономических основ его формирования и эффективного функционирования имеет важное научное и практическое значение.

Литература

1. Рынок молочных продуктов Украины // [Электронный ресурс] – Режим доступа: <http://www.mobilnikplus.ru>;
2. Животноводство // [Электронный ресурс] – Режим доступа: <http://www.voronova-on.ru/agroprom/animals/index.html>

Віталій Січковський, Микола Буряк
Тернопільський національний економічний університет

ПРОБЛЕМИ ЕКОЛОГІЧНОЇ БЕЗПЕКИ АГРАРНОГО БІЗНЕСУ

У сучасних умовах екологічні проблеми стають дедалі важливішим чинником економічного розвитку більшості країн Східної Європи, в тому числі і України. Аналіз основних тенденцій і характеру змін чинників екологічної безпеки нашої країни переконливо доводить, що збереження високої енерго- та ресурсоемності економіки України за умов подальшого виснаження земельних, водних, мінерально-сировинних та біологічних ресурсів неминуче спричинить виникнення масштабних загроз національній безпеці в екологічній і природно-техногенній сферах.

Подальший рух України в напрямі європейської інтеграції вимагає значних зусиль нашої країни у роботі міжнародного співтовариства з попередження та

зменшення негативних наслідків екологічних загроз національній безпеці, запровадження ситуаційного підходу для підвищення дієвості та ефективності державної системи захисту населення і територій від надзвичайних ситуацій різного походження, всебічного використання передового досвіду розвинених країн світу.

У зв'язку з цим вельми важливим завданням державної політики у сфері захисту населення та господарських об'єктів від природно-техногенних загроз є забезпечення гарантованого рівня безпеки. Це вимагає проведення комплексного аналізу актуальних природно-техногенних загроз, і розроблення на їхній основі обґрунтованих запобіжних заходів, направлених на попередження та мінімізацію негативних наслідків у разі їх реалізації. [1]

Можна виділити такі основні критерії екологічної безпеки:

1. Екологічна безпека гарантує проживання в сприятливому для життєдіяльності та екологічно чистому середовищі.

2. Екологічна безпека передбачає оптимальне задоволення екологічних потреб кожної людини та суспільства в цілому у всіх виявах життєдіяльності.

3. Екологічна безпека являє собою невід'ємну частку національної безпеки, рівень забезпечення є співвідносним із рівнем забезпечення національної безпеки.

4. Забезпечення екологічної безпеки – це амбівалентний процес, оскільки при його здійсненні повинні гармонійно співіснувати як інтереси суб'єкта, так і об'єкта.

5. Екологічна безпека є неподільною та необхідною умовою існування кожної нації. Будь-яка нація не може мати привілеїв задля забезпечення екобезпеки для власних потреб та на шкоду іншим націям.

6. Екологічна безпека – це системний методологічний інструментарій, який ґрунтується на фундаментальних еколого-соціальних і біосферних закономірностях комплексного характеру та взаємодіє з різними сферами життєдіяльності.

7. Забезпечення екологічної безпеки – це процес реалізації проголошених у Концепції національної безпеки і конкретизованих у Доктрині екологічної безпеки положень, які мають ґрунтуватися на екогуманістичних та екобезпечних принципах [2].

Екологічна безпека України передбачає впровадження концептуальних засад загальної стратегії у сфері раціонального природокористування та захисту навколишнього середовища, що забезпечує сталий економічний та соціальний розвиток держави. При цьому передбачається формування нових типів технологічних процесів соціальної організації та управління, здатних розв'язувати екологічні проблеми та зменшувати будь-які екологічні небезпеки, що становлять загрозу національній безпеці України [3].

Створення системи екобезпеки разом із вдосконаленням соціально-економічної системи безпеки є новим елементом національної безпеки. Підґрунтям для цієї системи повинні стати низка механізмів, зокрема: організаційно-правовий, соціально-політичний і господарський механізми управління природокористуванням, які базуються на результатах математичного моделювання та прогнозування, сучасних інформаційних технологіях і протидії антропогенній і природній деструкції біосфери.

Література

1. Про основи національної безпеки України: Закон України // Відомості Верховної Ради, 2015, № 39.
2. Про охорону навколишнього природного середовища: Закон України // Відомості Верховної Ради, 1991.
3. Енергетичний менеджмент: Підручник / Ю.В. Дзядикевич, Р.Б. Гевко, М.В. Буряк, Р.І. Розум // Тернопіль: Підручники і посібники, 2014. – 336 с.

4. Тиравский В. Парниковый эффект [Електронний ресурс] / Тиравский В. // Статус. –№22(192) от 06.06.2011.–Способ доступа: <http://statuspress.com.ua/nisha/parnikovyj-effekt-2.html>.

5. Економічна ефективність використання відходів деревини / Ю.В. Дзядикевич, Р.І. Розум, М.В. Буряк, О.В. Чихира // Всеукраїнський науково-виробничий журнал Сталий розвиток економіки №4 2012 р. – С. 149-152.

6. Еколого-економічні системи: основні аспекти /М.В. Буряк, І.В. Любезна, Р.І. Розум //Науковий огляд. Науковий журнал. – Київ, 2015. - № 6 (16). – С. 33-49.

Христина Слобожанюк

Тернопільський національний економічний університет

ДОЦІЛЬНІСТЬ ГЕНЕРУВАННЯ ПРОГНОЗНИХ ОБЛІКОВИХ ПОКАЗНИКІВ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Сучасна система обліково-аналітичного забезпечення стратегічного менеджменту підприємств, використовуючи переважно наявну інформацію фінансового й управлінського обліку, повинна розглядати таку інформацію під дещо іншим кутом сприйняття, ніж це прийнято за традиційними ретроспективними підходами до побудови облікових систем.

На думку д.е.н. Р. Бруханського «менеджмент сучасного підприємства не зацікавлений у громіздкому масиві всеохоплюючої облікової інформації, яка характеризується здебільшого ретроспективним змістом. Така інформація свідчить про наростання явища ентропії облікової системи, що передбачає наближення до стану невизначеності з боку користувачів облікової інформації в процесі прийняття управлінських рішень. Точна, детальна інформація про минулі результати діяльності не задовольняє повною мірою зростаючих вимог менеджменту та не дозволяє створити належні передумови для підвищення рівня його ефективності» [1, с. 94].

Сьогодні на практиці виникла проблема невідповідності запитів внутрішніх і зовнішніх користувачів та змісту показників бухгалтерської звітності, що надається їм для прийняття рішень. Користувачам, окрім ретроспективної облікової інформації, також потрібна інформація прогнозного та ймовірнісного характеру, яка б дозволила виявити тенденції функціонування підприємства та сформулювати бачення у вкладників капіталу щодо перспектив здійснення інвестицій, надання в користування позикових коштів тощо. Як зазначає Е. Харламова, інвестора як зовнішнього користувача фінансової звітності більше турбує питання ефективності діяльності та фінансової стабільності в майбутньому періоді, в якому працюватимуть його вкладені кошти, а не те, що було до його вкладень. А сьогоднішній облік може відобразити тільки картину минулого, і жодним чином не майбутнього. Отже, затребуваність прогнозової облікової інформації буде збільшуватися [14, с. 15].

Одним із шляхів вирішення проблеми «ретроспективності» обліку, яку виділяє група дослідників (І. Криштопа [13, с. 231], О. Гуменюк [12, с. 215], Р. Бруханський [2, с. 210-217; 3, с. 239-243; 4, с. 15-20; 5, с. 163-169; 6, с. 210-217; 7, с. 310-313; 8, с. 220-225; 9, с. 27-34; 10, с. 18-28; 11, с. 27-36]), є формування прогнозової облікової інформації в межах облікової системи підприємства, зокрема на основі використання інструментів стратегічного обліку.

Використання в обліковій системі інформації прогнозного характеру передбачає не лише формування прогнозової фінансової звітності для внутрішніх і зовнішніх користувачів, одержаної шляхом застосування методик, подібних до оцінки інвестиційних проектів. Прогнозна інформація також має формуватись і шляхом використання неконсервативних методів обліку, які побудовані на основі врахування